

ביחמְשׁ נקודות במו זה: אָאָאָא.
אוותיות ונקודות חמיש בتوز
חמש, ועליהם נאמר ראשיכם
שבטיכם זקניכם ושתיריכם כל
איש ישראל - הרי חמשה.
טפכם נשיכם וגרך אשר בקרוב
מחנייד מהטיב עזיך עד שבב
מי מיך - הרי חמשה אחרים,
חמש בתוץ חמיש, אלה ה"ה,
וילם נפנו עשרה דברות זה
יע, וכל העם ראים את הקולת,
מצד של ר'.

דרכך אחר והפסלים - אלו בעלי מקרא בעשיה. וזהו - אלה בעלי משנה ביצירה, שהם חכמי המשנה ארבעים ותשעה פניהם טהור וארבעים ותשעה פניהם טמא. ארבעים ותשעה אותיות של פרשׁת היחוד העלויונה, שהיא שמע ישראל, עשרים וחמש אותיות, ועשרים וארבע אותיות של הפרשׁה ההשניה של היחוד, שהיא ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, עשרים וחמש אותיות שעילין נאמר כ"ה תאמיר לבית יעקב. ובעשרים וארבע אותיות שכלולים בהם עשרים וארבעה ספרים, שהם כ"ד ששׁואב מים ההתורה, נאמר בהם ותגיד לבני ישראל. ומהו ששׁואבים מפניך כ"ד הלו, שהוא שכינה, פוליה מעשרים וארבעה ספרי התורה? זהה צדיק, שהוא נחר יוציא מעדן החלון, משום שיורד בו ר' שהוא בן י"ה.

ובגלוות הסטלאק מפנו, ונאמר בו
וונחר יחרב ויבש. יחרב בביה
ראשון, ויבש בביה שני. והוא
בדך בעשרים וארבעה ספרים.
ועם כל זה שהוא יבש וחרב,
נאמר בו אל ישב דרך נחלם. אל
כך בשכינה שהיא עשרים וארבעה

לעינא, וככלא אתקשר בחמש נקודות נגונא
 דא אאאא, אטווין ונקידי חמיש בגו חמיש,
 וועליליהו אתמר (דברים ט ט) ראשיכם שבטייכם
 זקניכם ושתטריכם כל איש ישראל הא חמישה,
 טפיכם נשייכם וגרא אשר בקרוב מהג'יד מהחטב
 עציך עד שאב מימיך הא חמיש אחראין, חמיש
 לגו חמיש אלין ה"ה, ומנייהו אתייהיבו עשר
 דברון דא י', (שמות כו טו) וכל העם רואים את
 הקולות מטרא דו'.

דבר אחר והמשפלים, אלין מאריך מקרא בעשיה, וזהו אלין מاري משנה ביאירה, דאינון מاري מתניתין מ"ט אנטפין טהורה ומ"ט אנטפין טהורה אנוון מ"ט אהרון דפרשה דיחודה עללה דאייה שמע ישראלי כ"ה אהרון, וכ"ד אהרון דפרשה הנני נא דיחודה דאייה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, כ"ה אהרון עלייהו אמר (שמות ט) כה תאמר לבית יעקב, ובכ"ד אהרון דכלילון בהוז כ"ד ספרים, דאינון כ"ד דשאיב מן ימָא דאוריתא, אהתרם בהוז ותגיד לבני ישראל, ומאי ניהו דשאיבן מגיה האי כ"ד דאייה שכינטא, פלילא מכ"ד ספרי דאוריתא, דא צדיק, דאייה נהר דנפיק מעדן עללה, בגין דונחת ביה ו', דאייה בון י"ה.

וּבְגָלֹזֶת אִסְטַלְקָמִינְהָ, וְאַתְמָר בֵּיהָ (ישעיו יט)
ה) **וְנַחַר יְחַרְבָּ וְיִבְשָׁ, יְחַרְבָּ בַּבִּית**
רָאשָׁׂוֹן, וְיִבְשָׁ בַּבִּית שְׁנִי, וְאַיְהוּ דָךְ בְּכִידָה
סְפָרִים, וְעַם כָּל דָא דָאִיהוּ חַרְבָּ וְיִבְשָׁ, אַתְמָר
בֵּיהָ אֶל יִשּׁוּב דָךְ נְכָלָם (תהלים עד כא), **אֶל יִשּׁוּב**
דָךְ, דָאִיהוּ צַדִּיק בְּרוֹנוֹ שֵׁם כְּבוֹד מֶלֶכְתָּו
לְעוֹלָם וְעַד, דָךְ בְּשִׁכְנָתָא, דָאִיהִי כִּיד אֲתוֹזָן
דִּיחְוֹדָא, עַלְיהָ אַתְמָר (מלכים א ב מה) **וְהַמְּלָךְ**
יִשְׁבָּ דָךְ, שַׁהְוָא צַדִּיק, בְּרוֹנוֹ שֵׁם כְּבוֹד מֶלֶכְתָּו לְעוֹלָם וְעַד